

[Svend Haugaard.]

om, at man igen ser på spørgsmålet om bifangsternes andel i industrifisken. Måske kunne man i hvert tilfælde forbigående finde en lidt lempeligere løsning. For det sjette er det nødvendigt, at man finder frem til forholdsregler, der kan forhindre en destruktion af konsumfisk. Jeg mener nok, at spørgsmålet er meget stærkt overspillet i pressen og dermed i den almindelige offentlige debat, men det er alligevel et forhold, som vi gerne skulle undgå. For det syvende mener jeg, vi er nødt til endnu en gang at se på låneforholdene i forbindelse med de statsgaranterede lån. Tabskautionen er ikke den heldigste løsning. Ved tredje behandling af forslaget udtalte det radikale venstre vores betænkelighed over for netop den form at ordne kautionen på, og vi mener altså, det er et spørgsmål, vi skal undersøge nærmere og få en heldigere løsning af. For det ottende mener jeg, at vi skal se på en mulighed for en midlertidig lempelse i betalingskrav: renter og afdrag, så man kan sikre, at en krise kan rides over for dem, der ikke selv er skyld i deres økonomiske vanskeligheder. Endelig for det niende at vi bør drøfte, om en sanering inden for erhvervet er nødvendig, og dér vil jeg gerne igen understrege, at konkurrerne ikke er den rigtige vej til sanering. Men der kunne være tale om, at vi skulle drøfte, om der kunne findes en vej til, f. eks. igennem en koncessionsordning, at give de egentlige fiskere, dem, der har fiskeri som hovederhverv, en fortrinnsstilling.

Der skulle gerne være mulighed for gennem en saglig forhandling af disse forhold at nå frem til i hvert tilfælde en lempelse af de øjeblikkelige vanskeligheder.

Nu vil så fremskridtspartiet have ministerstorm. Jeg mener, det er udtryk for dette partis sædvanlige anklage mod alle andre og helt uhyrlige overvurdering af deres egne ideer og synspunkter, den måde, de fremfører deres meget stærkt selvforherligende synspunkter på. Det er et forslag, vi ikke kan godtage. Vi er indstillet på fra radikal side at stemme imod det.

Lowzow (KF):

Da der var oplæg til denne debat, var det konservative folkeparti ikke meget indstillet på den. Som debatten falder ud i dag, tror

jeg alligevel, det er godt, vi har fået den. Det er godt, at mange af erhvervets folk er til stede her i dag; det er ikke noget, vi er forvænt med i folketinget, men det ville måske tit afklare mange spørgsmål ude omkring i vælgerskaren.

Jeg mener, det er godt, vi alligevel fik den, af samme grund som de andre indledere, der har trukket en særlig form for fiskeri frem i dag. Jeg tror, det er klart for alle, der er her, hvad det er, der foregår i folketinget i disse timer; det er vist ikke nødvendigt at sige det tydeligere. Men det er skuffende, når vi bliver trukket ind i en debat, fordi et parti ønsker, at vi andre skal fremlægge vores indstilling over for fiskeri og fiskeripolitik, at vi så ikke får dette partis politik, men kun en række golde, sure maveopstød og intet produktivt. Vi får at vide, at løsningen på hele spørgsmålet er, at indkomstskatten skal væk. Vi skal slet ikke her diskutere, hvad det vil medføre, men hvordan skal det hjælpe et erhverv, der ingen indkomster har, at indkomstskatten kommer væk? Man skal have indkomst for at kunne betale skat.

De regnskaber, jeg har set i de sidste dage for fiskeri, har været chokerende, de har vist direkte underskud, og de har været verificerede, der har ingen fune været i dem. De mennesker kan ikke betale skat.

Det konservative folkeparti har altid fundet og finder — og det er også tilfældet i dag — at fiskeriet er et af vores helt store og helt alvorlige erhverv af grundlæggende betydning for hele vores erhvervsliv. Det vil det også blive ved med at være i fremtiden, selv om fiskeriet kommer i vanskeligheder, og selv om der vil være vanskeligheder i år fremover. Vi må nemlig sige: der vil være vanskeligheder; der er ingen, der kan sige: bare fisk løs; der er ingen, der kan sige: bare I gør sådan og sådan, så er alle problemerne væk. Det bliver et erhverv, der ligesom mange andre erhverv virkelig kommer til at kæmpe fremover, men de mennesker, der er i det erhverv, er også vant til at kæmpe, så det skal nok gå.

Der er et råd, jeg vil give til fiskerne i dag, og det er: bliv enige, stå bag jeres ledere, find roligt ud af, hvad det er, der tjener erhvervet. Så har I slagkraft, så er der nogle, der hører på, og fremfor alt er der nogle at forhandle med. For der er kun én vej ud